

राज्यता, जी. (राज्या सर्वेषां अक्षा मन्विता ।)
 पितृराजिकादधिपवामिन्प्रित्तुष्प्यालाव-
 खकादि । रावता इति भाषा । यथा,—
 “संभूयं निधिपेत्तके भृष्टं जीरकहिङ्गु च ।
 लवणान्नत्र वटकां न सकलानपि मन्वयेत् ॥
 शुक्रलक्षत्र वटको वल्लद्वीचनी गुहः ।
 विवस्वत्तद्विदाही च श्लेष्मलः पवनापहः ।
 राज्यक्षयातिरोचिन्वा पाचन्वा तीक्ष्ण भवेत् ॥”
 इति भावप्रकाशे ज्ञानान्नवर्गः ॥

राज्याङ्गं, जी, (राज्यस्य अङ्गम् ।) राज्यस्योपायः ।
 तत्पर्यायः । प्रकृतिः २ । तत्तु अष्टविधं यथा ।
 स्वामी १ अमात्यः २ सुहृत् ३ कोषः ४
 राष्ट्रम् ५ दुर्गम् ६ नक्षत्रम् ७ पौराणां श्रेण-
 यश्च ८ । इत्यमरः । २ । ८ । १८ । “स्वाम्या-
 दयः सप्त पुरस्वकीकश्रेणयश्च राज्याङ्गपद-
 प्रकृतिपदवाचाः । राज्यं सप्ताङ्गम् । कस्त्व-
 चिन्वते अष्टाङ्गैस्तुभयमेव दर्शितम् । यदुक्तं
 कामन्दकीये ।

‘स्वाम्यात्वाच्च राष्ट्रं दुर्गं कीची नक्षं सुहृत् ।
 परस्वारोपकारोऽपि सप्ताङ्गं राज्यमुच्यते ॥’
 पौरश्रेण्या सहाष्टाङ्गमपि राज्यं प्रकीर्तित-
 मिति । स्वाम्यादयः सप्त परस्वारोपकारितात्
 राज्यस्य अङ्गानि उपायाः साधनानि राज्या-
 ङ्गानि प्रकृतं कुर्वन्ति राज्यम् । प्रकृतयः षड्वि-
 द्भावा इत्युक्तेः क्तिः प्रकृतिः क्तिपाम् । स्वामी
 राजा । अमात्यो मन्त्री । सुहृन्मित्रम् । स्वर्गादि-
 भाषागारं कोषः । राष्ट्रं जनपदवर्तं भूमिः ।
 पञ्चतादिदुर्गं पुरं दुर्गम् । नक्षं क्षेत्रम् । पौर-
 श्रेणीयद्वये विष्टे पुनर्वचनं प्राधान्यस्वाप-
 नार्थम् ॥” इति भरतः । ७ । अथि च ।

“स्वाम्यात्वात् जनपदो दुर्गं इत्युक्तये च ।
 कीची मित्रश्च धर्मश्च सप्ताङ्गं राज्यमुच्यते ॥
 सप्ताङ्गस्यापि राज्यस्य नक्षं स्वामी प्रकी-
 र्तितः ।
 तन्मूलत्वात्सप्ताङ्गानां राजा राज्यः प्रयत्नतः ॥
 यदङ्गत्वात् कर्मणा तथा तेन प्रयत्नतः ।
 अङ्गैश्चो वक्ष्येकस्य प्रोहमाचरतेऽप्यधीः ।
 यद्यस्यस्य तु कर्मणः श्रेष्ठमेव महीचिता ॥”
 इति मातङ्ग्ये १८४ अध्यायः ॥

राटिः, जी, (राटवति परस्परमात्रावयवकर्मि ।
 राट + विच् + इत् ।) युद्धम् । इति हिमचक्रः ।
 १ । ४९२ । (राटवतीति । राट भावश्च + कार्त्तं
 विच् + इत् ।) शरारिपची । इत्यमरः । २ ।
 ५ । २५ ॥

राटिः, जी, शरारिपची । इत्यमरः । २ । ५ । २५ ॥
 राट्कः, पुं, स्वनामस्वातदेशः । यथा,—
 “प्राणां मानवश्रीको च वारेकीमीडराट्काः ॥
 इति ज्योतिषतत्त्वम् ॥
 राट्ना, जी, स्वयः । शोभा । इति मेदिनी । टि, १ ॥
 पुटीविशेषः । यथा ।
 “नीडं राष्ट्रमवृजम निवपसा तत्रापि राट्ना
 पुटी

भूरिभ्रैहिकनामधाम परमं तन्नोत्तमो नः
 पिता ॥”
 इत्यादि प्रवीधचक्रोदये इन्मवाच्यम् ॥
 राष्ट्रीयः, वि, (राटो निवावोऽस्य । राट् +
 “इडाप्ठः ।” ४ । २ । ११४ । इति ङः ।) राट्-
 देशीयः । यथा,—
 “अयनांशाङ्गयमानं दुर्कहमिति नोच्यते ।
 राष्ट्रीयश्रीनिवावोक्तं तन्मानं ख्युततोऽत्र तु ॥”
 इति मलमासतत्त्वम् ॥

रात्रं, जी, ज्ञानम् । यथा,—
 “रात्रश्च ज्ञानवचनं ज्ञानं पञ्चविधं स्मृतम् ।
 तेनेदं पञ्चरात्रश्च प्रवदन्ति मनोविष्णुः ॥”
 इति नारदपञ्चरात्रे प्रथमरात्रे १ अध्यायः ॥
 (रात्रिः । यथा, महाभारते । १२ । १२६ । १२ ।
 “क्षेत्रप्रतियष्टे चैव ग्रहस्तकयोक्तया ।
 श्रीवि राजाख्युपीविवा तेन पापाङ्गिसुच्यते ॥”)
 रात्रकं, जी, (रात्रं ज्ञानं तेन कायतीति । कै +
 कः ।) पञ्चरात्रम् । इति मेदिनी । कै, १४६ ॥
 रात्रकः, पुं, एकवर्षं वैश्यायहवाची । इति
 मेदिनी । कै, १४६ ॥

रात्रिः, जी, राति इदाति कर्मैश्वोऽवसरं गिद्रादि-
 सुखं वा । रादाने + “राश्रिभ्यां त्रिप् ।”
 उच्चा ४ । ६७ । इति त्रिप् ।) हरिद्रा ।
 (यथा, सुश्रुते चिकित्सितस्थाने ६ अध्याये ।
 “जात्रा कुष्ठं सर्षपाः श्रीनिकेतं
 रात्रिर्बाणं चक्रमहस्य बीजम् ।
 हत्वैकस्य तत्र पिष्टः प्रलेपो
 द्यूक्तो खलकाहो जयुक्तः ॥”)

एतद्दीपावच्छिन्न-सर्व्यकिरणानवच्छिन्नकालः ।
 राति इति भाषा । तत्पर्यायः । शर्वरी २
 निशा ३ निशीथिनी ४ त्रियामा ५ चण्डा ६
 चया ७ विभावरी ८ तमसिनी ९ रजनी १०
 यामिनी ११ तमी १२ । इत्यमरः । १ । ४ । ४ । श्रामा
 १३ चोरा १४ यान्वा १५ तुङ्गी १६ नक्तम् १७
 दोषा १८ वासतेयी १९ तमा २० चमा २१
 श्रताची २२ चविनी २३ निशिष्वा २४
 चक्रमेदिनी २५ शर्वरी २६ श्रया २७
 वासुरा २८ निवद्वरी २९ । इति शब्दरत्ना-
 वली । वसतिः ३० कीचुरीषा ३१ निशीथः ३२
 निट् ३३ । इति षटाधरः । वामवती ३४
 तारा ३५ भूवा ३६ ज्योतिष्मती ३७ तार-
 क्षिधी ३८ काकी ३९ कवापिनी ४० । इति
 राजविशेषः ॥ ७ ॥ तस्याः कार्त्तं यथा,—
 “यदा दिक्षु च अष्टासु मेतोर्भूगोवकोद्भवा ।
 हाया भवेत्तदा रात्रिः स्वाच सहरिद्रादिपम् ॥”
 इति वज्रपुराणे मन्मथेदी नामाध्यायः ॥ ७ ॥
 पितृदेवानां रात्रिवैवा,—
 “मासिन च नराणाञ्च पितृणां तदहर्निशम् ।
 ज्ञानपथे दिनं प्रोक्तं शुक्ले रात्रिः प्रकीर्तिता ॥
 यस्मिन्नेव नराणाञ्च देवानाञ्च दिवानिशम् ।
 जतनरावथे दिनं प्रोक्तं रात्रिश्च दक्षिणायने ॥”
 इति नक्षत्रवैर्षेयं प्रकृतिके १९ अध्यायः ॥

अथ रात्रिजलम् । स्मृतिः ।
 “पूर्व्याङ्गविहितं कर्म न कर्तं तत् प्रमादतः ।
 रात्रेस्तु प्रहरं धावत् तत् कर्मैवं यथोक्तवत् ॥
 दिवोदितापि कर्मैव प्रमादात् पतितानि
 च ।
 श्रुत्याः प्रथमे वामे तापि कुर्मादतन्त्रितः ॥”
 इति रत्नाकरः ॥
 याज्ञवल्क्याङ्गिरवी ।

“उपास्य पश्चिमीं सन्धां बुलायीं सातुपास्य च ।
 भ्रुवैः परिहृती शुद्धा नातिहृतीऽथ संविशेत् ॥
 अग्निहोमीपावने साधिपरे । उपास्य चेति
 चकारो वैश्वदेवादिर्न सतुचिनीति । संविशेत्
 स्वपेत् । तथा च विष्णुपुराणम् ।
 “पुनः पाकतुपादाय सायमप्यवनीपते ।
 वैश्वदेवनिमित्तं वै यत्रा साहं वनिं हरेत् ॥
 अतिपिशागतं तत्र स्वश्रद्धा पूजयेद्दुषुषः ।
 दिवातिथौ तु विदुखे गते यत् पातकं भवेत् ॥
 तदेवाटगुणं पुंसां स्वर्गोऽपि विदुखे गते ॥”
 स्वर्गोऽपि अक्षं गते स्वर्गे । तथा,—

“तत्रादादिश्रीचक्षु शुद्धा वायं ततो यद्दो ।
 गच्छेत्सुटितां श्रयामति रावमर्षी वृष ॥”
 भोजने सायमिति साहं प्रहरपरं प्रागुक्तात् ॥
 अथ रात्री श्रयणविधिः । कति स्वर्गे श्रया च न
 पाननीया वा च स्वर्गोऽद्यात् पूर्वमनुजनीया ।
 तथा च स्मृतिः ।
 “भास्वराहृष्टश्रयानि निजाजिबलितानि च ।
 स्वर्गावकोदिहोपानि सप्ताया वैश्यानि भाजनम् ॥
 याचः ।
 “शुचौ देशे विविक्ते च गोमयेनोपवेपिते ।
 प्रागुद्गवने चैव संविशेत्तु यदा युषः ॥
 मङ्गलं पूर्वकुम्भश्च शिरःस्थाने विधाय च ।
 वेदिशो गार्हपत्येनै रचां जला सपेततः ॥”
 गर्गः ।

“खरुष्टे प्राक्शिराः शिते स्यात्तुष्टे दक्षिणाशिराः ।
 प्रत्यक्षशिराः प्रवासे तु न कदाचिदुद्गशिराः ॥”
 मार्कण्डेयपुराणे ।
 “प्राक्शिरः श्रयणे विद्यात् घनमात्रुश्च दक्षिणे ।
 पश्चिमे प्रवलां चिन्तां हानिं न्युत्तं तथोत्तरे ॥”
 तथा ।
 “नमस्कृत्याचर्यं विष्णुं त्रिमासिकं सपेत्त्रिभिः ॥”
 मार्कण्डेयः ।
 “श्रुत्याकथे प्रशाने च एकहस्ते चतुष्पथे ।
 महादेवयुष्टे चापि शर्कराशीर्षुपीयुषु ॥
 घान्यगोविप्रदेवानां शुक्लवाच तपोवदि ।
 न चापि भयश्रयने नासुचौ नासुचिः स्ववम् ॥
 नान्नेवावा न नयश्च नीत्तरापरमल्लकः ।
 नाकाशे सर्वश्रुत्ये च न च चैत्यहमे तथा ॥”
 स्वपेदिति शिवः ॥ ७ ॥ अथ रात्री दारोप-
 गमनविधिः । याज्ञवल्क्यः ।
 “मोक्षार्त्तनिशाः कीर्त्तां तासु युग्मासु संविशेत् ॥
 त्रस्यार्त्तैव पञ्चश्यादाश्चतसस्तु वर्त्तयेत् ॥”
 जीर्त्तां मोक्षनिशा अतुर्गर्भाधानयोम्यकाजः ।